

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 28 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 martie 2019, în privința inculpaților

Vlaicov Vasilii XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al r-lui XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

XXXXX XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al r-lui XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.10.2018 - 28.12.2018,
instanța de apel: 13.02.2019 - 25.03.2019,
instanța de recurs: 14.11.2019 - 18.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 28 decembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Vlaicov Vasili a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

XXXXX XXXXX a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei fiindu-i suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de XXXXX XXXXX, privind încasarea prejudiciului material în mărime de 1500 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, la 26.05.2018, în jurul orei 01³⁰, inculpații Vlaicov V. și XXXXX XXXXX, aflându-se într-un loc public, în centrul or. Tvardița, r-nul Taraclia, pe str. Iuri Gagrin, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o lipsă de respect față de societate, cu obraznicie deosebită, l-au dus pe XXXXX XXXXX în spatele clădirii Colegiului, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, ne ținând cont de rugămințile lui XXXXX XXXXX de a-l lăsa în pace, i-au aplicat multiple lovituri pe diferite părți ale corpului, în urma căruia ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de fractura osului nazal fără deplasare soldată cu echimoze infraorbital bilateral, cu dimensiuni de 2 x 0,5 cm și 2,5 x 1 cm care conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.09.2018, se califică ca vătămare ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut vina și au solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, invocând că recunosc în totalitate fapta incriminată în rechizitoriu și probele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, instanța a calificat acțiunile lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă persoanei care curmă actele huliganice care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de două persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpații au săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, sunt caracterizați pozitiv, nu au precedente penale, XXXXX XXXXX este minor, iar Vlaicov V. nu a atins vârsta de 21 de ani, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, au recunoscut integral vina, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, că în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a înaintat o cerere prin care a confirmat recuperarea integrală a prejudiciului cauzat prin infracțiune, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Taraclia, Chirnev Boris, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, adică câte 30.000 lei fiecare.

Apelantul a invocat că, în conformitate cu art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ținând cont, că inculpații nu au precedente penale, și-au recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate și au dat dovadă de căința sinceră, aplicarea în privința acestora a celei mai atenuate pedepse sub formă de amendă va asigura în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal atingerea scopului privind

restabilirea echității sociale, corectarea inculpațiilor precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor cât și a altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Ape Cahul din 25 martie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei inculpațiilor, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal și art. 75 Cod penal ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea de persoana celui vinovat de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, stabilindu-le pedeapsă penală în limitele legii.

Potrivit art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapta săvârșită de inculpați se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale, sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond corect a determinat felul, măsura de pedeapsă ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpațiilor care nu au antecedente penale, de caracterizarea acestora la locul de trai și la locul de studii.

Inculpații în ședința instanței de apel au menționat că nu sunt angajați în câmpul muncii, sunt studenți și nu dispun de surse financiare pentru ca să achite amenda.

Prin urmare, nu este rațional ca inculpații să execute pedeapsa solicitată de către procuror, sub formă de amendă, fiind echitabilă pedeapsa stabilită de instanța de fond, ori, pedeapsa solicitată de procuror, ținând cont de situația financiară, de faptul că inculpații nu sunt angajați în câmpul muncii, sunt studenți, ca efect se va răsfrânge asupra condamnaților și familiei acestora mult mai aspru decât cea aplicată de prima instanță.

Deci, prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă s-ar agrava situația materială a inculpațiilor care este una precară. Pedeapsa nu va putea fi executată, fapt care poate genera schimbarea modului de executare a pedepsei astfel că, inculpații pot ajunge să execute pedeapsa cu închisoarea, înțelegând că evenimentele pot derula în scenariul descris mai sus, cerința procurorului este considerată de către instanța de apel ca contrară legii.

În această ordine de idei, pedeapsa stabilită și individualizată inculpațiilor, reprezintă o pedeapsă proporțională atât cu gravitatea efectivă a faptelor comise de inculpați, circumstanțelor cauzei, cât și cu personalitatea acestora, acordându-le în limitele Legii penale șansa de a se reabilita față de societate pentru faptele comise și de a demonstra abilitățile de personalitate cu șanse de a reveni în albia legalității.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitalie, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțării unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Recurentul a invocat că, pedeapsa penala stabilită inculpațiilor este prea aspră și nu corespunde principiului individualizării, deoarece instanțele nu au ținut cont de persoana celor vinovați, că inculpații nu au antecedente penale, au recunoscut vina și au dat dovadă de căință sinceră. Respectiv, aplicarea pedepsei în formă de amendă ar

asigura în conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal atingerea scopului pedepsei penale.

Astfel, corectarea inculpaților poate avea loc doar prin aplicarea pedepsei în formă de amendă, în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30.000 lei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că inculpații au comis o infracțiune mai puțin, au recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, XXXXX XXXXX fiind minor, iar Vlaicov V. neatingând vârsta de 21 ani la data comiterii infracțiunii imputate, ambii neavând antecedente penale și fiind caracterizați pozitiv, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa cu închisoare are un caracter excepțional. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele

cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpaților, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 2.-5.din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 martie 2019, în privința inculpaților Vlaicov Vasilii XXXXX și XXXXX XXXXX XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun